

^{Chmiel}
Moje wspomnienia z podróży w Rosji 10440

Dnia 13. IV. 1940 roku przyszli Sowietzi i karali nam
pakaować się. Za karobrans umolekliśmy się, na pustybru-
sie Pruskiej i kawierki nas na stację i odwaru do
wagony. O godzinie 9 wieczór wyszliśmy do Kiewa.
W Kiewie staliśmy cały dzień, a nocą o godzinie
11 przesadzili nas do Pruskiej wagonów. Na dwu-
dzi dniem nam dawali nam chleb i kiebasę.
Wieczorem wyszliśmy w drogę. Jechaliśmy przez
Tarnopol, Hlydw i Kujbiszew, przez rzekę Dniepr, Dora
i Wotóg. Przyjechaliśmy do Kustanajskiej obłoi. Tam
karali nam spać w sieni i wysiwać. Za dwie go-
dziny wszystkie rzeczy obaliliśmy na auto i pojechaliśmy
do posiadka jednego który nazywał się Perewka. Tam
obali nam pomieszczenie, ogromna kuchnia nos 8 osób.
To pomieszczenie było brudne na ziemi było dużo
śmieci. Następnie powiedział jednemu kochankowi żeby
wziął furmankę i przywiózł 4 worki pszenicy. Myśmy

10440

tego apatki walwali ² tyżymy mieli ³ nowym spoi i polie. Za 4 dni przyjechał do nas oljelator i powie-
 drioł nam kto chce pracować niech pracuje kto niech
 ee niech nie pracuje. Bardzo mało było chętnych.
 Spoczekli gnali wszystkich do pracy na ogrod. Na
 ogrodzie pracowali sami Polacy, a ruscy i choroby
 nie pracowali. Nam chleba nie dawali. W dni świą-
 teczne nie poszli do roboty. W dni świąteczne prosili
 inij komendantu żeby dał nam furmankę tyżymy
 pojechali do innego lasochu kupić mąki i krowtole.
 W rinnie gnali do roboty jak jeznego Polaka. W rinnie
 chleb dawali tylko tym którzy pracowali na 100
 kg krowtole, a nie pracującym nie nie dawali. Woc
 wiosnę było nam już lepiej, obornie nam płacili,
 chleb dawali tylko pracującym. Mammusia praco-
 wala na ogrodzie a my na elewatorze. I tak
 nowe życie trwało aż do rewolucji. 28 października
 wyjechalimy na potuolnie do Urbełstomu. Tam

mierehodimny 2 tygoolnie. ³ Potem wtodnie przyjechali
 i karwota nam nie pokazali i wywiezi na ob potuol-
 niowego Khorachstomu. Tam było życie gorze, mało-
 woty woine chowoty. Pracującym dawali tylko 600 gr.
 kukurydzy, a nie roboczym 300 gram. Na katechone
 żyłimy 2 miesicy. Potem przenieśliśmy się do rejonu,
 a tam życie było lepsze, chleb roboczym dawali
 1 kg, a nie roboczym 600 gr. Po miesicy wyjechalimy
 do Kiermine i tam już wstąpnitem do junaków 8 IV
 do 4 dekwirji 22 pułku piechoty. Tam było dobrze.
 Przyjechalimy do Teheranu. Byłem 8 miesicy w ju-
 nokach. W Teheranie rewolucjtem się z junaków
 i poszedłem do cywilu.

10440

Chmiel Wozniak
 Klasa VII B. Szkoła № 21